

Školní rok 2015/2016	Školní rok 2017/2018
Pozitivně bylo hodnoceno zřízení školní knihovny či studijního centra na 91 % škol, s jejich fungováním bylo spokojeno přes 80 % ředitelů škol. Neuspokojivě byly hodnoceny další prostorové aspekty utvářející příležitosti žáků ke čtení (např. čtenářské koutky apod.).	Hodnocení přineslo podobné poznatky, dobře fungující školní knihovna byla zaznamenána na dvou třetinách škol.
Učitelé se na necelých čtyřech pětinach škol cíleně vzdělávali v oblasti čtenářské gramotnosti, v polovině škol pracoval učitel (nebo skupina učitelů) pověřený koordinací rozvoje čtenářské gramotnosti a čtvrtina škol rozvíjela čtenářskou gramotnost na bázi aktuální písemné strategie.	Podíl základních škol, v nichž se učitelé cíleně vzdělávají v rozvoji čtenářské gramotnosti, je podobný, nižší hodnoty byly zaznamenány v případě středních škol (kolem 50 %). Práce učitele (nebo skupiny učitelů) pověřeného koordinací rozvoje čtenářské gramotnosti je využívána na stejném podílu škol, o něco vyšší podíl škol (třetina škol) rozvíjel čtenářskou gramotnost na bázi aktuální písemné strategie.
Při formulaci čtenářských cílů v ŠVP byl ve většině škol sledován přístup, který byl založen na jednodušších dovednostech žáků v práci s textem. Doporučeno bylo posílit hloubku čtenářských cílů v ŠVP.	Hodnocení přineslo podobné poznatky, na většině škol byl opětovně zaznamenán přístup na bázi jednodušších dovedností žáků v práci s textem.
V průběhu výuky se nejčastěji vyskytovaly jevy spojené s využíváním čtenářských cílů a s učitelovou podporou žákům. Méně častý byl výskyt jevů založených na reflexi žáka k dosažení čtenářských cílů (opomíjený jev) a dále pak účinná podpora slabším žákům ze strany učitele.	Hodnocení přineslo analogické poznatky.
Nejčastější úkoly adresované žákům byly spojeny s hledáním a vyvozováním informací. Méně časté byly náročnější úkoly žákům, stejně jako jevy zdůrazňující aktivitu žáků, včetně plánování své reflexe čtenářství.	Hodnocení přineslo analogické poznatky.
Hlavními předměty s výskytem jevů spojených se čtenářstvím byly podle očekávání český jazyk a cizí jazyk. Nicméně pouze ve 4 % navštívených hodin žáci vůbec nečetli.	Hodnocení přineslo analogické poznatky.
Postoje žáků středních škol ke čtení byly více nepříznivé ve srovnání s žáky základních škol. Čtení však nebylo považováno za obtížné.	Rozdíly mezi žáky základních a středních škol v jejich vztahu k českému jazyku byly malé.
Zdůrazněn byl problém vysokého počtu chlapců dosahujících velmi nízké úrovně čtenářské gramotnosti.	Hodnocení poukázalo na existenci podobného problému.

Pozitivně lze hodnotit fakt, že soudě podle mírně vyššího podílu škol s písemnou strategií rozvoje čtenářské gramotnosti školy přikládají této oblasti vzdělávání rostoucí význam. Na druhou stranu prozatím není toto zesílení akcentu patrné ve výsledcích žáků. Stále nevyužitou rezervu představuje přibližně třetina škol s ne zcela dobře fungující školní knihovnou. Znatelná změna k lepšímu nebyla zaznamenána ani v typu činností, kterým se žáci v rámci rozvoje svých čtenářských dovedností věnují – přetrvává vysoký podíl spíše elementárních dovedností s malou složkou rozvíjející kritické uvažování nad textem a zobecňování v textu uvedených informací. Přetrvává také spíše negativní postoj žáků ke čtení, který se školám ani přes relativně časté zařazování čtení do vyučovacích hodin nedaří zvrátit.

